

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

*Plac Świętego Piotra
Niedziela, 25 lutego 2024 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Ewangelia tej drugiej niedzieli Wielkiego Postu przedstawia nam wydarzenie przemienienia Jezusa (*Mk 9, 2-10*).

Po tym, jak zapowiedział uczniom swoją mękę, Jezus zabiera z sobą Piotra, Jakuba i Jana, wychodzi na wysoką górę i tam ukazuje się fizycznie w całym swoim świetle. W ten sposób ujawnia im znaczenie tego, co przeżywali razem do tej chwili. Głoszenie królestwa, przebaczenie grzechów, uzdrowienia i czynione znaki były w istocie przebłyskami większej światłości – światła Jezusa, światła, jakim *jest* Jezus. I uczniowie nie powinni już nigdy odrywać oczu od tego światła, zwłaszcza w chwilach próby, takich jak bliskie już chwile męki.

Takie jest przesłanie: *nigdy nie należy odrywać oczu od światła Jezusa*. To trochę tak, jak w przeszłości robili rolnicy, kiedy orząc pole, skupiali wzrok na jakimś konkretnym punkcie przed sobą i nie spuszczając wzroku z tego celu, wytyczali proste bruzdy. Do postępowania w ten sposób jesteśmy wezwani my, chrześcijanie, na drodze życia –powinniśmy zawsze mieć przed oczami świetlane oblicze Jezusa, nigdy nie powinniśmy odrywać oczu od Jezusa.

Bracia i siostry, otwórzmy się na światło Jezusa! On jest miłością, On jest życiem, które nie ma końca. Na ścieżkach życia, czasami krętych, szukajmy Jego oblicza, pełnego miłosierdzia, wierności, nadziei. Pomagają nam w tym modlitwa, słuchanie Słowa, sakramenty – modlitwa,

słuchanie Słowa i sakramenty pomagają nam wpatrywać się w Jezusa.

A to jest dobre postanowienie na Wielki Post - dbać o otwarte spojrzenie, stać się „poszukiwaczami światła”, poszukującymi światła Jezusa w modlitwie i w ludziach.

A zatem zapytajmy siebie – czy w trakcie mojej wędrówki mam oczy skupione na Chrystusie, który mi towarzyszy? I czy w tym celu robię miejsce na milczenie, modlitwę, adorację? Na koniec, czy szukam każdego małego promyka światła Jezusa, które odbija się we mnie i w każdym bracie i siostrze, których spotykam? I czy pamiętam, żeby dziękować za to Panu?

Oby Maryja, jaśniejąca Bożym światłem, pomagała nam wpatrywać się w Jezusa i patrzeć jedni na drugich z ufnością i miłością.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Drodzy bracia i siostry, wczoraj, 24 lutego, wspominaliśmy z bólem drugą rocznicę rozpoczęcia wojny na szeroką skalę na Ukrainie. Ileż ofiar, rannych, zniszczeń, trwogi, łez w okresie, który okropnie się przedłużył i którego końca nadal nie widać! Ta wojna nie tylko niszczy ten region Europy, ale wyzwala globalną falę lęku i nienawiści. Wyrażam raz jeszcze moje szczere uczucia serdeczności udręczonemu narodowi ukraińskiemu i modlę się za wszystkich, w szczególności za bardzo liczne niewinne ofiary, i błagam o odnalezienie tej odrobiny człowieczeństwa, która pozwoliłaby na stworzenie warunków do dyplomatycznego rozwiązania w dążeniu do sprawiedliwego i trwałego pokoju. I nie zapominajmy, bracia i siostry, o modlitwie za Palestynę, za Izrael i za wiele narodów ranionych wojną oraz o konkretnej pomocy tym, którzy cierpią! Pomyślmy o tak wielkim cierpieniu, pomyślmy o rannych, niewinnych dzieciach.

Z zaniepokojeniem obserwuję narastanie przemocy we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga. Przyłączam się do wezwania biskupów, aby modlić się o pokój, i wyrażam nadzieję na zaprzestanie starć i dążenie do szczerego i konstruktywnego dialogu.

Niepokój budzą coraz częstsze porwania w Nigerii. Zapewniam naród nigeryjski o mojej bliskości w modlitwie, ufając, że zostaną podjęte wysiłki, aby zostało powstrzymane, na ile to możliwe, szerzenie się tych epizodów.

Wyrażam bliskość również mieszkańcom Mongolii, dotkniętej falą intensywnego zimy, co ma poważne konsekwencje humanitarne. Również to ekstremalne zjawisko jest oznaką zmiany klimatu i jej skutków. Kryzys klimatyczny jest globalnym problemem społecznym, który głęboko wpływa na życie wielu braci i sióstr, zwłaszcza najbardziej bezbronnych; módlmy się o zdolność do podejmowania mądrych i odważnych decyzji, żeby się przyczynić do dbałości o świat

stworzony.

Pozdrawiam was, wiernych z Rzymu i z różnych części świata, w szczególności pielgrzymów z Jaén (Hiszpania), rumuńską młodzież greckokatolicką z Paryża, wspólnoty neokatechumenalne z Polski, Rumunii i Włoch.

Pozdrawiam Międzyregionalne Papieskie Seminarium Kampanii w Posillipo, Sekretariat Międzynarodowego Forum Akcji Katolickiej, skautów z Paliano i bierzmowanych z Lastra Signa, Torre Maina i Gorzano.

Pozdrawiam także Włoską Federację Osób cierpiących na Choroby Rzadkie, Kółko Kulturalne „Reggio Ricama”, członków Ruchu bez Przemocy i wolontariuszy ze Stowarzyszenia N.O.E.T.A.A. Pozdrawiam także chłopców i dziewczęta od Niepokalanej.

Wszystkim życzę miłej niedzieli. Proszę, nie zapominajcie modlić się za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia.